

عنوان مقاله:

جایگاه قرآن در ادبیات عرفانی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

شهلا شوهان زاده - کارشناسی ارشد پژوهش هنر

خلاصه مقاله:

زبان و ادب فارسی، در طول زمان، چنان با فکر و فرهنگ قرآنی و حدیثی پیوندی مبارک یافته است که برای پژوهشگری که امروزه درباره ادب فارسی به کند و کاو میپردازد چارهای جز شناخت آموزهها و آمیزههای قرآنی و حدیثی باقی نمیماند. خوشبختانه در سالهای اخیر در زمینه جلوههای قرآن و حدیث در شعر فارسی آثار ارزشمندی به نگارش درآمده است، اما در زمینه اثرپذیری نثر فارسی، بویژه نثر عرفانی فارسی، از قرآن و حدیث همچنان نکتههاینگفته بسیار است. نگارنده در مقاله حاضر سعی دارد تا نقش بیبدیل متون منثور عارفانه فارسی تا قرن ششم هجری را در روند پیوند ادب فارسی با قرآن و حدیث بررسی کند؛ و نفاذ و نفوذ آموزههای قرآنی و حدیثی را در ذهن و زبان و زندگی عارفان تحلیل کند؛ و ضمن اشاره به آیات و احادیث پر کاربرد در آثار منثور عارفان، شیوهها و شگردهایی را که آنان در رویکرد به آیات و احادیث به کار گرفتهاند، تبیین نماید

کلمات کلیدی:

قرآن، حدیث، عرفان، نثر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581482>

